

sko priti in preiskavati cerkniško jezero po njegovih odtokih in pritokih, ako mu namreč naša družba poterdi, da bi ta preiskava utegnila ne le zanimiva biti o natoroznanskem obziru, temuč tudi djansko koristiti zlasti za natančno spoznanje: od kod izvirajo povodnji planinske in loške doline in kako bi se te odvernile itd. Samo po sebi se razume, da kmetijska družba bo poterdila gosp. dohtarju, da je ta njegov namen posebne hvale vreden, in da, kakor ona, ga bojo potem tudi naši verli domoljubi cele te okolice z veseljem v njegovem početju po vsi svoji moči podpirali, ker že davnej želé, da bi se kaj storilo za odvernjenje nesrečnih povodinj, ki večleto toliko škodo kmetijstvu napravljajo. Gosp. dohtar Schmiedel pa se že naprej nadjati smé, da tū mu je ravno za djansko korist (praktisches Interesse), ktero doseči sam želí, obširno polje odperto. Bog daj srečo! — Sl. c. k. deželno poglavarstvo je dovolilo osnovo katoliške družbe rokodelcev v Ljubljani. — Dobrotljiva presvitla cesarica Karolina Augusta (vdovarajnega cesarja Franca I.) je na prošnjo gosp. fajmoštra obljubila novi ternovski cerkvi 1000 fl. darovati. Tudi presv. cesar Ferdinand so 1000 fl., in presv. cesarica Marija Ana 500 fl. v ravno ta namen darovati blagovolili.

Novičar iz raznih krajev.

C. k. ministerstvo kupčijstva je ukazalo, naj se pohišni kramarji (hausirarji) opomnijo, da tisti certifikati, ki so dosihmal namestovali pravi pohiševanski list (Hausirpass), so po novi postavi prepovedani, — da naj tedaj vsakdo si poskerbí o pravem času pohiševanski list, da ne bo potem, ker so namestovavni certifikati prepovedani, delj časa domá sedeti mogel, preden dobí pravo pohiševansko pismo. — Ker je sila veliko žita nakupičenega v Moldavi in Valahii, je avstrijska vlada dovolila, da cesarski parobrodi, ki na Donavi sedaj nič opraviti nimajo, smejo žito nakladati, ki gré po Donavi v naše cesarstvo. — Željno pričakovani kurír iz Petrograda je prišel v pondeljek zvečer na Dunaj, — pa kakošen odgovor je prinesel, nobeden prav ne vé. Koj v torek potem so se snidili na Dunaji bivajoči poslanci, toda seja je terpela le od ene do poltretjih, in koj po seji sta šla kurirja v London in Pariz in sta nesla svojima vladama rusovski odgovor. Ni tedaj res, kakor neki časnik pravi, da bi bil rusovski car popolnoma zavergel dunajske predloge, ker bi sicer že zdaj konec bil dunajskega zbora, — pa tudi ni res, da bi jih bil popolnoma poterdil, ker sicer bi ne bilo treba rusovskega odgovora v Pariz in London pošiljati. Rusovska vlada je le drugačen predlog poslala na Dunaj. Tako sta tedaj mir in vojska še zmiraj na vagi. Časnikarji menijo, da iz Londona, ker je zdaj tudi francozki cesar tam, bo prišla zadnja razsodivna beseda, — ali tolikrat se je že govorilo „od zadnje besede“, da gotovo tudi ta iz Londona še zadnja ne bo, ktero pričakujejo v 8 dneh. Poslanci na Dunaji imajo potem takem veliko praznikov, ker, dokler ne dobivajo napotkov od svojih vlad, nič skleniti ne morejo. Povernitev angleškega ministra Russel-a je bila v držav-nem zboru na 27. dan t. m. napovedana. Za avstrijsko vlado — pravijo dunajski časniki — tretje poglavje pogajanja ali černo morje, ktero je Francozom in Angležem naj večji kamen spodtike, ni toliko važno, ker nji je že zadosti, da izlivi Donave in černo morje le niso v oblasti enega samega, zatega voljo — pravijo — tudi ni misliti, če bi ravno njeno vedno prizadevanje za mirno spravo brez vspeha bilo, da bi se ona neutegoma v vojsko zoper rusovsko spustila. — V tem, ko se na Dunaji za mir poganjajo, ste zedinjene armadi začele 9. dan t. m. pred Sevastopoljem hudo vojsko; Francozi in Angleži mečejo noč in dan bombe v terdnjavo, in Rusi

jih mečejo v armado zaveznikov; prva dva dni so po nazznanilu Goršakovem 838 Rusov mrtvih in ranjenih šteli; koliko je Francozov in Angležev padlo, se še ne vé; po naj novejših novicah je bombanje 12. t. m. še zmiraj terpelo, pa se ni dosihmal še nič določivnega opravilo. — Cesar Napoleon bo šel vendar le v Krim, in sicer, kakor se za gotovo pripoveduje, 10. dan maja. V Londonu ga neizrečeno slovesno sprejemajo, kamor koli pride. — Spet se sliši, da se na Gerškem vnema punt zoper Turke, pa natanko se še nič ne vé. — Iz Černogore je zvedil dunajski časnik „Oest. Zeitung“, da knez Danilo je poslal svojega novega tajnika Milorada Medakovića v posebnem poslanstvu v Petrograd, da se novemu caru od njegove strani pokloni in da sopet izprosi tisto rusovsko podporo, ktera je že dolgo časa zaostala. V daljnem napotku g. Medakovića stoji tudi to, da pred čarom Aleksandrom opraviči tisto nedelavnost Černogore v poslednjem času, zavolj ktere je knez padel v zameru rajnega cara in zgubil letno podporo od 8000 škudov. O velikodušnosti novega cara in njegovem nagnjenju na mir se nadja knez naj boljšega vspeha. Dosihmal obderžana djanska nepristranost ni ostala Černogori brez dobrih nasledkov, ker ji je turška vlada z obzirom na to nepristanost dovolila uvožnjo žita in družega živeža. — Od nesreče v Rimu, od ktere smo zadnjikrat povedali, se je zvedilo sedaj, da 130 osób je bilo pri sv. očetu papežu zbranih, kose je strop vderl, — med temi tudi kardinal in veliki škof pražki knez Schwarzenberg, veliki škof dunajski vitez Rauscher in grof Hoyos, poveljnik avstrijske armade v Jakinu; — vsi so padli skozi, le veliki škof pražki in veliki škof iz Nisibi-a ne. Koj ko se je ta nesreča zgodila, so prihiteli domači na pomoč, pa tak prah je bil v spodnji izbi, da nikogar niso mogli razločiti. Papež so stali mirno in tolažili druge, rekoč: „saj ni nič“. Počasi so spravili vse iz podertije. Koj potem so veleli papež, naj se v bližnji cerkvi „zahvalna pesem“ poje.

Serbsko klagovanje za mrtvimi.

Po Vuku.

1.	3.
<i>Mati nad sinom.</i>	<i>Spet tako.</i>
Kaj sem tužna dočakala mati!	Nemorem se načuditi
gorje! *)	bratec tebi!
Da naredim način sinu svoj'mu,	Da si pustil mater svojo
Česar tužna se nadjala nesem,	prežalostno,
Da bom le to nikdar dočakala!	In zapustil dom in hišo,
Mili moj Bog, bodi tebi hvala!	domu gorje!
Da si me tak tužno razžalostil,	In žalostno vlado svojo
Da jaz plačem srečo od napredka,	s tugo vlada!
Od napredka, od serca svojega!	U naj večji nepogodi
2.	bila tužna!
<i>Druge mater tolažeče.</i>	Kjer ostala mnogo mlada
Jaz sem ti se potrudila,	da b' prebila!
sestra tužna!	In z nejakó deco tvojo,
Hudo si mi obolela	rana huda!
od žalosti;	Kdo će deco podigniti,
Ker si le to dočakala	bila tužna!
prežalostna!	Alj kdo jih će odgojiti?
Da ti kušáš srečo svojo	rana sklječa!
od napredka,	Kdo li v šoli naučiti?
Od serčnega serca svoj'ga	prežalostna!
bila tužna!	Sirotinja vedno plače —
Ktera rana leka nima?	preplakala!
vila u jad! **)	Vedno plače, hitro raste —
Vsaka rana svoj lek ima,	to mi tuga!
sestra tužna!	
Le serčena leka nima,	(Dalje sledí.)
vila u jad.	

*) Se prideva vsaki verstici.

**) Vijem, viti pri Belih Kranjcih tuliti. Jad, strup, jeza, tuga.

Današnjemu listu je priložena 27. pòla Vertovcove „občne povestnice“.

s carinjo gledati v Petrogradu od obličja do obličja, ter nehali niso prej, da mogel se je sam car pokazati, ker carinja je bila boleha in vreme je bilo slabo. Med nje pridšega cara so sprejeli s hrupom in s tako strastno ljubeznivostjo, da ni mogoče reči. Baškiri, sinovi merzlih puščav, si niso mislili cara med seboj, temveč svojega dobrotnika, svojega očeta; roke in oblačilo so mu ljubovali, konja njegovega božali in neizrečeno veselje razodevali še čez dve uri, in pevajoči zapustili so Petrograd. — Car Aleksander II. je 12. t. m. oklical svojim podložnim na Rusovskem odpušnje nekterih starih dolgov in mnoge nepolitične jetnike je pomilostil popolnoma, mnogim pa je odpustil kazen deloma. Za podložnike na Poljskem in Finskem bo pozneje sledila enaka milost. — Vsi angleški časniki so polni slave, s katero prejemajo francozkega cesarja Napoleona v Londonu; kraljica mu je 18. dan t. m. podelila najimenitniši angleški red, red hlačnega traka, od katerega bomo tistim bravcem, katerim zgodovina tega reda ni znana in katerim se ime tega reda čudno zdí, drugo pot kaj več povedali. Ako se ozremo na leto 1815 nazaj, ko je angleška vlada stricu tega Napoleona, Napoleonu I., ravno ko je pribežal na Angleško zavetja iskat, napovedala, da mora na otok sv. Helene v jetnišnico iti, kjer je res v letu 1821 umerl, moramo nehoté zaklicati: kako se spreminjajo časi na svetu! — Spet se govori, da pride Napoleon na Dunaj. 1. dan maja bo slovesno odperl obertnijsko razstavo v Parizu, in potem se bo morebiti spet na pot podal, če v tem ne bo mir sklenjen. — Angleška vlada bo vzela 160 milijonov na pösodo za državne potrebe prihodnjega leta, v katerem so nje dohodki prerajtani na 630 milijonov, stroški pa na 860 mil. Rothschildi ji bojo to posojilo poskerbeli. — Od srečno odvernjene nesreče, ki se je primerila 12. dan t. m. sv. očetu papežu in še 130 družim osebam, smo zvedili zdaj še ta, da to nesreča se ni zgodila v Rimu, ampak več milj od Rima v nekem starem samostanu pri cerkvi sv. Neže. Čeravno se sv. oče niso celo nič poškodovali, so jim vendar potem pušali, da bi jim tudi strah kaj ne škodoval. Zlo enaka nesreča se je v letu 1500 na sv. Pavla dan zgodila papežu Aleksandru VI., ko se je tudi strop vderl; takrat pa sta dva kardinala smert storila in veliko družih oseb je bilo zlo poškodovanih. — Nekdo na Francozkem je po večletnih skušnjah prerajtal, da človeka sedemnajstkrat ložeje strela zadene, preden on v lotriji le enkrat veliko srečko (veliki loz) zadene. — Časniki pripovedujejo od nekega 18 let starega zamaknjene ga dekleta v Švajci, Kristine Bergerjeve po imenu; vsaki dan enkrat se zamakne in v tem razlaga ljudem čudne reči, na priliko: vsi izveličani v nebesih so enako veliki, enako lepi in enako oblečeni, vendar je več stopinj v nebesih, naj višje ona še ni mogla dospeti; Mojzes je na 18. stopnji, Lazar na 23., rusovski car Nikolaj na 1., vikar v R. (ki še živi) pride na 7. V peklu pa so vsi kakor derva na skladanicah nakupičeni. — V Parizu so spet zasledili zarotnike, kateri so namerjali svoj hudobni namen v poslopji obertnijske razstave ravno takrat izpeljati ko bi bil cesar razstavo slovesno odperl. Pod tem poslopjem je namreč prostorn ventilator, v katerem človek prav lahko pokonci stoji; v ta prostor so zarotniki hotli tako imenovano „peklensko mašino“ postaviti in jo sprožiti ravno ob slovesnem učastovanji razstavnega poslopja. Lahko bi bilo več tisuč ljudi ob življenje prišlo, ako bi se bilo to zgodilo. — 22. dan t. m. je tast kneza črnogorskega gosp. M. Kvečić, ladjar in odbornik teržaške zbornice, 70 let star, v Terstu umerl. —

Iz Gorice smo od 19. aprila prejeli sledeči že zlo zakasneni dopis, katerega le na posebno željo gosp. dopisnika vzamemo v „Novice“; naši bravci so menda že tako sami sodbo sklenili, da se nič spodtikljivega ni pelo v ome-

njeni „besedi“; naš gosp. dopisnik A. M. pa tudi v 22. listu ni nič žalega rekel, ko je le razodel željo mnogih, da bi se itd. itd. Če so imeli ti kaj zoper prepevane pesmice, je to njih posebna idiosyncrasija, in kdo more zoper vse idiosyncrasije na svetu! — Dopis se pa takole glasi: Gosp. A. M. v svojem odgovoru 28. marca v 26. listu „Novic“ naznanja 3 pesmi, katere so se v glasbeno-govorniški besedi, od mene 8. marca napravljeni, nekterim zdele nekako spodtikljive: „Die Spielkarten“ iz Seidlnovih „Bifolij“; „der wilde Jäger“, Ballade von Bürger iz 3. dela Mozartovega berila za spodnji gimnazij, in „Elvira“ ali „La notte orribile“ iz časopisa za gospeje pod naslovom „la Ricamatrice“. Kdor pozna Seidelnove Bifolije in Mozartovo šolsko berilo, me bo oprostil dokaza, obljubljenega v mojem članku 20. marca, in mi bo veroval na mojo besedo, ako ga zagotavljam, da je tudi tretja, laška pesem imela enako namero, dokazati, da vsako hudobijo dojde božja kazen.

V. J. Mencil.

Serbsko klagovanje za mrtvimi.

(Dalje.)

4.

4. Dve in dve.

Stojte druge, da se poslušamo,
Da o le ti tugi govorimo.
Na pot se je Ivane odpravljaj,
Za njim tužna mati pristajala,
Tužna mati in bratje žalostni,
In ljubica mnogo žalostiva,
Pa tako mu veli svoja mati:
„Kod si mi se namenil moj sinek?“
Bratje vele: „kod češ naša dika?“
Svoja ljuba: Kam češ moj gospodar?“
„Na tem tamkej poti grozno dolgem
„Od kodar se nikdar ne prihaja?“
„S kem češ mene tužno zapustiti?“
Ivane se proti njim oberne
Pa žalostno besedo govori:
„Nekar mati za mano ne hodi,
„Mati moja in bratje rojeni,
„In ljubica moja premilostna!
„Ne morem se damo k vam verniti,
„Ker sem odšel k ovi grajevini.
„Tam bom našel tri grade careve
„V gradu pervem ni žarkega sonca,
„Poleti grad drugi vode nima,
„Tretji pa grad ognja zimi nima,
„Tu vam bom jez na veke vekoval“²⁾.
Oj, Ivane, žalostna ti mati!
Mati tvoja in bratje rojeni!
In ljubica mnogo žalostiva!

5.

5. Spet tako.

Ločil se je hišni starašina
Iz ovega³⁾ doma žalostnega,
Za njim stara mati pristajala,
Ter ga s tugo ona zaklinjala.
Da bi ne šel tamkej na te pota,
Pa mu tužna tako govorila:
„Oj, Ivane, sinek, dobro moje,
„Komu puščaš svojo tužno mater,
„In žalostno vereno ljubico
„Zajokane brate in sestrice
„In nesrečno svojo deco mlado?“
K materi se Ivane oberne,
Pa besede ji te pregovori:
„O tako mi, moja stara mati!
„Tebe puščam tvoji deci mili,
„In ljubico mili deci svoji,
„Moje brate prebelemu danu,
„In sestrice u svoje domove.
„Meni treba tamkej potovati,
„Mene ondi večje dobro čaka.
„Tamkej nek so trije beli gradi
„V enem vedno žarko sonce sije,
„To je meni danes potamnelo“⁴⁾;
„U drugemu ljuta kača spava,
„Ktera mi bo pila oči černe;
„V tretjem neki biva črna zima,
„U tem hočem večno zimovati“.
Pa zdej temu domu na veselje!

(Dalje sledi.)

- 1) Pri belih Krajncih dika 1. slava, 2. blaženost nebeška.
2) Beli Krajnci pravijo: vekovati, ewig seyn, večno-no-na biti.
3) Ov, ova, ovo pri Belih Krajncih v enaki rabi s ta, to, ta.
4) Tudi Beli Krajnci pravijo: tama, tamniti, ne pa tema.

Stan kursa na Dunaji 21. aprila 1855.

Obligacije državnega dolga	5 %	81 ³ / ₄ fl.	Esterhaz. srečke po 40 fl.	82 ¹ / ₂ fl.
	4 ¹ / ₂ %	71 ¹ / ₄ „	Windišgrac. „	20 „ 29 ³ / ₄ „
	4 %	64 „	Waldstein. „	20 „ 28 ³ / ₄ „
	3 %	50 „	Keglevičeve „	10 „ 11 ¹ / ₂ „
	2 ¹ / ₂ %	41 ¹ / ₄ „	Cesarski cekini.	5 fl. 56
Oblig. 5 % od leta 1851		B 95 „	Napoleonondor (20 frankov)	9 fl. 49
Oblig. zemljiš. odkupa 5 %		78 „	Suverendor	17 fl. 4
Zajem od leta 1834 . . .		218 ³ / ₄ „	Ruski imperial	10 fl. 1
„ „ 1839 . . .		118 ³ / ₄ „	Pruski Fridrihsdor . . .	10 fl. 34
„ z loterijo od leta 1854		103 ¹ / ₄ „	Angleški suverendor . .	12 fl. 23
„ národní od leta 1854		86 ¹ / ₄ „		

Nadavk (agio) srebra:
na 100 fl. 26 ³/₄ fl.

Loterijske srečke:

na Dunaju } 46. 37. 36. 11. 31.
v Gradcu } 18. aprila 1855: 59. 79. 13. 37. 47.
Prihodnje srečkanje bo na Dunaji in v Gradcu 28. aprila 1855.

Iz Ljubljane. Pretečeno nedeljo se je, popred že zlo gorko vreme, prav po Jolsvaškem prerokovanju v tako merzlo spreobrnilo, da je včasih podnevi sneg naletaval, skozi 5 dni vsako noč zmerzovalo in nekatere jutra huda slana bila. Da tako vreme za zgodnje sadove na vertih, v nogradih in na polji ni brez vse škode bilo, se nam je povedalo od več krajev, — da pa dosihmal vendar škoda ni tako velika bila, kakor nekteri pripovedujejo, smo zvedili za gotovo in nam očitno kaže mnogo marelic, breskev in češinj, ki še lepó cvetó kakor pred. Na Dolen-skem je terta nek le v bolj sončnih krajih, kjer jo je po-prejšna nenavadna gorkota hitreje k rasti posilila, škodo terpela. Za vse je pa to naj večja sreča bila, da mraz ni tako zlo škodoval, ker je vreme sploh suho bilo. — Tu-kajšna hranilnica (Sparrkassa) je v predvčeranjem zboru sklenila, v pripomoč novi ternovski cerkvi 2000 fl. darovati.

Novičar iz raznih krajev.

Kjer so v nekterih soseskah Ogerskega hude nad-loge, da več kmetov nima nič žita za setev, so cesarmi-lostno ukazali, naj se v naj bolj revnih 6 komitatih na pó-sodo dá 18.300 vagánov ječmena, 27.300 ovsa, 3452 koruze in 1087 vagánov boba. — Da se nauk na poglav-nih normalnih šolah vredí po potrebah sedanjega časa, je ukazalo c. k. ministerstvo 23. t. m., da se učenje za vse poglavne šole po enaki osnovi napravi in vsaka po-glavna šola se ima z začetkom novega šolskega leta 1856 v 4 razrede (klase) vrediti in čveterorazredna tudi imenovati; učenci se imajo po vsih péti in tú in tam tudi risati učiti; drugi nauki ostanejo kakor so zdaj; šolsko leto se začne na teh šolah z gimnazii vred; slovesne očitne preskušnje imajo le konec leta biti. — Ker se je v neki deželi primerilo, da se pri vplačevanju državnega posojila od plačanih 19 fl. in odzato prejete obligacije za 20 fl. terja dohodninski davek, je c. k. ministerstvo dnarstva izreklo, da tako ravnanje se ne vjema s predpisi dohodninske postave in da se ima tedaj opustiti. — Iz izkazka cesarskega dnarnega kovstva povzamemo, da od leta 1848 do 1854 je bilo v vsih dnarnih kovnicah našega cesarstva zatega in srebernega dnarja izkovanega za 112 mil. 274.377 fl., namreč cekinov za 43 mil. 546.478 fl., srebernega dnarja pa za 68 mil. 727.899 fl. — Naj važnejša novica tega tedna je, da se je dunajski zbor po 13. seji ločil, ker se poslanci o tretjem poglavji (ki zadeva zmanjšanje ruske moči na črnem morji) niso zediniti mogli. V pondeljk je tedaj angležki mini-ster Russel zapustil Dunaj, kmalo za njim je imel tudi francozki minister Drouin de l'Huys iti. To je znamenje, da se sedanja velika pravda ne bo dala na poti mirne sprave dognati, ako ne bota — kakor „Oest. Corr.“ vendar še dobro upa — francozki poslanec pri cesarji Napo-leonu in angležki pri kraljici Viktorii domá z besedo več opravila, da se „začeta mirna sprava do konca dožene“. Avstrijska vlada je na obé strani — na francozko-an-gležko in pa rusovsko — vse storila, da bi se pravičnim ter-jatvam zadostilo, in če dosihmal ni mogla svojega namena doseči, ni ona tega kriva. Kaj pa bo naprej storila? „Au-strijske vlade terdni namen je — pravi „Presse“ — ne na eno ne na drugo stran preskočiti tiste določene meje, ki jo terja pravica, in tista gori omenjena važna beseda vladnega časnika „Oest. Corr.“, ktera pravi, da, če pri-deta francozki in angležki poslanec domú, se bo „začeta mirna sprava lože do konca dognala“, daje naznanje, da se nima le samo od rusovske vlade pričakovati, da bi se udala, temuč tudi od angležke in francozke, da kaj odjenjate. Ker rusovska vlada ne odjenja več, je le vprašanje: ali bote francozka in angležka se kaj omečiti dale.

Ako smé govor cesarja Napoleona, s katerim je, iz Lon-dona domú gredé, v Boulogneškem taboru bivajočo fran-cozko armado pozdravil, za kaj veljati, ni misliti na mirno spravo, in to toliko manj, če bo zedinjena armada v Krimu srečno napredovala. Pred Sevastopoljem terpi huda vojska neprenehoma; sliši se, da v 24 urah po 20.000 bomb in kugel letí na rusovsko terdnjavo, da pa tudi Rusi na vsih krajih ravno tako krepko pošiljajo bombe nad za-veznike. Vsako uro se pričakuje, da bojo zavezniki z na-skokom planili nad Sevastopolj; Rusi so popolnoma pri-pravljeni na to, in posadka v Sevastopolji že komaj čaka, da bi se enkrat do zadnjega sprijela s sovražnikom. Fran-cozi bi bili morebiti naskok že poskusili, pa angležki poveljnik lord Raglan se ustavlja, ker šteje le še 16.000 vojakov in se boji, da bi v naskoku še ob te ne prišel in nazadnje poveljnik brez armade ne bil. Po poslednjih no-vicah gré zaveznikom vojska po sreči, in turška armada se pripravlja v Balaklavo marširati. — Londonski čas-niki so bili te dni še vse polni popisov, kako slavno in serčno se je sprejemal povsod cesar Napoleon, kateri je bil v совету angležkih ministrov pri ti priliki tudi s častjo naj višjega poveljnika (generalissimus-a) zedinjene armade v Krimu poslavljen. V pondeljk zvečer sta prišla cesar in cesarica srečno domú v Pariz, kjer bo cesar le malo dni ostal in se kmali (eni pravijo, že 3. maja) čez Dunaj na Turško in v Krim podal. — V Varšavi se delajo že velike priprave za slovesno kronanje novega cara, katero ima biti mesca rožnika. Car Aleksander II. ima nek Poljce rad, kakor jih je imel tudi rajski car pred ustajo leta 1830. — V Carigradu in tudi v nekterih družih krajih so imeli potres skoz 3 dni; 13. dan t. m. se je 12krat zemlja tresla. — Od mnogih krajev sveta: Nemškega, Francozkega itd. se bere, da tudi pri njih se je 20. aprila začel hud mraz, ki je škodoval drevju in polju; celó okoli Smirne je gore sneg zapadel in na planem je večkrat toča šla.

Serbsko klagovanje za mertvimi.

(Dalje.)

6.

Spet tako.

Bojno kopje u planini stalo,
Vsa planina od njega se sjala,
Tu je bolan Ivane bolehal;
K njemu pride bleđa tica kavran,
V kljunu mu je vode donášala
Ter mu smertne usta namakala;
Ivane jo po Bogu zaklinja:
„Oj za Boga, bleđa tica kavran!
„Ti poleti do dvora mojega,
„Pa materi reci tužni moji,
„Tužni majki, i bratom žalostnim
„In ljubici moji zajokani.
„Da so meni rane dosadile,

„Da me drugo dočakati neče,
„Z očmi mene vidili ne bojo“.
Poslušne ga bleđa tica kavran,
In ona je za Boga marala,
K njegovemu dvoru poletela,
In doklicuje Ivanovo mater:
„Zlo ti jutro, Ivanova mati!
„Ivana ti rane so dopale *)
„In boluje brez nikogar svojga.“
Mati velí: „Gorje meni, sinko!
Bratje velé: „Prejoh! naše krilo,
„Na junaštvu povsod od osvete!“
Tužna ljuba: „Prejoh! moja dika!“
(Dalje sledí.)

*) Rane so dopale, to je, je ranjen.

**) Beli Krajci ne pravijo: aube, ampak joh, prejoh!

Stan kursa na Dunaji 25. aprila 1855.

Obligacije državnega dolga	5 %	79 ⁷ / ₈	fl.	Esterhaz. srečke po 40 fl.	82 fl.
	4 ¹ / ₂ %	70	„	Windšgrac. „ „ 20 „	29 „
	4 %	63 ¹ / ₄	„	Waldstein. „ „ 20 „	28 ¹ / ₂ „
	3 %	48 ³ / ₄	„	Keglevičeve „ „ 10 „	11 ¹ / ₂ „
	2 ¹ / ₂ %	39 ³ / ₄	„	Cesarski cekini.	6 fl. —
Obliq. 5 % od leta 1851		91 ³ / ₄	„	Napoleondor (20 frankov)	9 fl. 54
Obliq. zemljiš. odkupa 5 %		72 ³ / ₄	„	Suverendor	17 fl. 16
Zajem od leta 1834 . . .		217 ¹ / ₄	„	Ruski imperial	10 fl. 7
„ „ 1839 . . .		117	„	Pruski Fridrihsdor . . .	10 fl. 40
„ z loterijo od leta 1854		100 ³ / ₄	„	Angležki suverendor . .	12 fl. 31
„ národní od leta 1854		84 ² / ₈	„	Nadavk (agio) srebra:	
				na 100 fl.	27 ¹ / ₂ fl.

Loterijske srečke:

V Terstu 25. aprila 1855: 47. 74. 11. 9. 38.

Prihodnje srečkanje v Terstu bo 5. maja 1855.

lico mogočnih snežnikov; nad njim je enmalo večji obraz omenjene cerkve, na desni gostivnica Malnarjeva, na levi Radoljca; spodej je v sredi verstica hiš poleg jezera, na desni Rittmayerova hiša, na levi pa Hofmanova s toplicami; vstric jezera sta na levi Krajnec in Krajnica v poletni, na desni v zimski obleki namalana. Celi pogled je kaj prijeten in nič mu ne jemlje vrednosti, če ravno zimske kučme malar ni dobro zadel in hišice poleg jezera niso do pičice natanjčne. Ker je ta časnik natisnjen v 22.000 iztisih, bo šel obraz našega rajskega kraja deleč po svetu in mu gotovo privabil marsikterega popotnika iz daljnih daljnih krajev.

Novičar iz raznih krajev.

Še enkrat po odhodu angleškega ministra so se snidili na Dunaji zbrani poslanci v posvèt, pa spet niso nič opravili. V četrtek zvečer je namreč rusovski poslanec knez Goršakov iz Petrograda prejel telegrafno pismo, in na to je želel, da bi se zbor še enkrat snidil. Ministerstva predsednik grof Buol skliče berž zbornike še enkrat skupaj; rusovski poslanec jim razodene, kar se mu je oznanilo od njegove vlade, — pa tudi potem se niso mogli zediniti, ker rusovska vlada o pravdi zavolj črnega morja ne dovoli ne pomanjšanja svoje moči na tem morji, pa tudi tega ne, da bi bilo černo morje vprihodnje prosto vojnih ladij in odperito kupčijskim ladjam vsih narodov. Koj tisti večer je tudi francoski poslanec Drouin de Lhuys zapustil Dunaj. Vradni francoski časnik „Moniteur“ razglša, da je francoski poslanec za tega voljo na Dunaji dalje ostal, ker so bile med zedinjenimi vladami pogodbe zastran mogoče obširnije vojske posvetovane in podpisane. Francozi in Angleži že ne morejo dočakati, da bi tudi avstrijska vlada ž njimi vred za meč prišla; to se vidi iz enega poslednjih listov Palmerstonovega časnika „Post“, ki pravi, da se ni zanašati na djansko pripomoč avstrijske vlade; avstrijska vlada ima — pravi ta list — še mnogo diplomatičnih sredstev, preden bo prišla za meč; med tem bo preteklo še dosti časa; Anglija in Francija pa ne morete čakati, da Avstrija izdela „besednik diplomatičnih razkladb“. Avstrijska vlada pa ima, preden vojsko začne, več pomisliti, kakor tisti mislijo, ki jo na vrat na nos silijo v boj. Ako vzamemo v roke dve najnovejše pisma, ki jih je prinesel telegraf iz Pariza in Londona, vidimo, da je marsikaj pomisliti o takem početju, ki zna v vojsko brez konca in kraja peljati. Telegraf iz Pariza je 29. aprila prinesel sledečo grozno novico: „Včeraj je strelil s pištolo nek dobro oblečen človek na cesarja Napoleona na elisejskem polju, pa ga ni zadel. Pri ti priči so vjeli hudodelca“. Drugo telegrafno naznanilo iz Pariza od 30. aprila pravi: „Cesar je prejel vošila za srečno otetbo iz nevarnosti življenja in je senatu sledeče odgovoril: „Bog ima svoje ljudi, ki imajo izpeljati skrivnosti Višje previdnosti. Dokler nisem spolnil svoje naloge, se mi ni nič bati“. Hudodelnik, ki je cesarju stregel po življenju z dvakratnim strelom, je Rimec, okoli 30 let star; dozdej ni bilo še nobene besede iz njega spraviti“. Iz Londona pa je telegraf sledeče oznanil 27. aprila: Layard je oklical predloge, ki so zlo podobni oponašanju, da ministerstvo nima ne uma ne volje, vojsko prav peljati in da je osnova vojaških služb piškava. Zbor je bil viharen“. — Vojska pred Sevastopoljem je še zmiraj huda; do 25. aprila pa se ni še nič določivnega zgodilo; 25. aprila se je imel naskok začeti. — Zdaj se spet sliši, da cesar Napoleon v Krim ne bo šel skozi Dunaj, ampak naravnost skozi Marseille in Carigrad. — Nekdanji veliki vezir Mehmet Ali, svak sultanov, je v pregnanstvo poslan; govori se, da je z nekterimi turškimi velikaši snoval zaroto, sultana pahniti s trona in na-nj posaditi sina njegovega Abdul-Hamida. — V Carigradu, v tistem koncu, kjer jermenski kristjani stanujejo, so se sperli Turki ž njimi tako, da je mogla francoska žandarmarija in armada priti jih pomirit. — Razstava v Parizu se bo odperla še le 15. maja. — Spet gré nekaj misionarjev v srednjo Afriko; izmed rokodelcev se je oglasilo naj več Tiroljcev. — V Brusi ob potresu 10. aprila ni ostala nobena zidana hiša cela. — Na Sardinskem je mraz no-grade, verte in polje, posebno pa murve zlo poškodovale; na Horvaškem je terta grozno škodo terpela. Orehi so skor povsod pozebli. — Dr. Luther, vodja zvezdogledišča v Charlottenruhe, je najdel novega planeta (35. do-zdanjega števila).

Serbsko klagovanje za mertvimi.

(Dalje in konec.)

7.

Spet tako.

Kadar merliča iz hiše
nesejo.

Svèt so imeli gospoda banovi
Na utoku morja debelega:
„Komu bomo dali banovino?“
Star'mu Janku sreberno palicu¹⁾
Kristanu pa zeleno obleko,
Jovu dajo oklep na ramena,
Dimetrii kučmo podarijo
Ivanu pa prečerno bandero,
Da ga vije žalostna mu mati
Žalostna mu mati in ljubica!

(Ko se pop od pogreba verne
v hišo umerlega, mu pade mati
ali žena rajnega na noge):
„Kaj hočem zdej po Bogi duhovnik!
Kako se čo u jad razabrati?
Alj kako se tužna skolehati
Od te moje velike žalosti?
Ko me je to tužno čudo našlo,
Ovo tužno čudo iznenadi;
Kako čo ti tužna s tugo vladat'²⁾
Kdo bo hranil ovo sirotinjo?“

8.

Pop ji odgovori na priliko:
S svetom se treba razabrati
Svojo žalost pregoreti.
Kdor se rodi, vsak mora umreti,
Nekdo poprej, nekdo pa pozneje,
Alj se treba u jad razabrati³⁾.
In družino svojo utešiti.

9.

Tretji dan na grobu rajnega.
Z jedom sem ti na dvor došla,
jad je mene!
Da obidem⁴⁾ bolna tebe,
moj gospodar!

In da prašam tužna tebe
mного јадна!
S čim si mi se ti ponesel⁵⁾.
domaćina!
Ker dvorove si naredil
grade dome!
Nove dvore samotvore,
samo јадна!
Pa sem v jutro doranila,
sem šla u јад!
Da te dragi z jedom prašam.
dolgo јадна!
Kako ti je u tamnilu,
tamni meni!
U tamnilu brez videla
vid me јadi!
Brez gostega ponujanja
moja slava!
Brez promene čiste tvoje
mного јадна!
Kod li čo јаз zdej brez tebe
sreća moja!
Kako čo ti u dom stajat?
s jedom stala!
Ludo⁶⁾ deco podizati
preјokala!
Trošit' mladost u neradost
gospodar moj!
Glej ti hodim kukavica
u dom gorje!
Kadar pridem u dom tamni,
tamni meni!
Kaj bom deci povedala,
gorje deci!
Ko mi deca prido naprot,
sreća moja!
Ker so deca mila debi,
dika mila!
Gosto plačo, slabo rasto⁷⁾
čest moj јade!
Kobe.

¹⁾ To je, očetu umerlega Ivana, drugi so stričeviči, ali od bližnje rodovine.

²⁾ Vladati, to je, gospodariti.

³⁾ To je, tugo opustiti.

⁴⁾ Beli Krajnci pravijo: obajdem, prišel sem za obajt, to je, obiskal.

⁵⁾ Od tod ponašati se, obnašati se; ne pa sponašati se. Sponašati koga, se pravi: jemanden nachahmen, um ihn lächerlich zu machen; oponašati pa: vorwerfen.

⁶⁾ Lud brez pomehčavnega lj pomeni pri sosednih Hrovatih bedast, trapast, neumen.

⁷⁾ Rasti in plakati ima v 3. ošeb viš. br. plaču, rastu pri Belih Krajncih.

Loterijne srečke:

na Dunaju } 57. 15. 19. 62. 21.
v Gradcu } 28. aprila 1855: 17. 48. 77. 64. 67.
Prihodnje srečkanje bo na Dunaji in v Gradcu 9. maja 1855.